

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

28 MAI 1963.

PROPOSITION DE LOI

relative au recouvrement de la nationalité belge par certaines personnes déchues en vertu de la loi du 30 juillet 1934 concernant la déchéance de la nationalité.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 30 mars 1962 a abrogé l'arrêté-loi du 20 juin 1945 et permis à ceux qui avaient été déchus de la nationalité belge par application de cet arrêté-loi de rentrer dans la communauté nationale.

Cette mesure a été favorablement accueillie. Il importe toutefois de constater qu'un certain nombre d'habitants des régions de l'est ont été déchus de la nationalité belge par application de la loi du 30 juillet 1934 (art. 18bis des lois coordonnées sur la nationalité), et que les dispositions votées en 1962 ne leur sont pas applicables.

En fait, voici ce qui s'est passé. L'arrêté-loi du 20 juin 1945 prévoyait la déchéance pour les personnes qui avaient exercé une fonction dirigeante dans un organisme créé par l'ennemi ou avaient été des propagandistes actifs de l'ennemi. A l'expérience, le Parquet de Verviers et le Parquet Général de Liège se sont aperçus que des individus ayant subi de lourdes condamnations et commis des fautes graves, ne tombaient pas sous le coup des dispositions de l'arrêté-loi de 1945 parce qu'ils n'avaient été ni dirigeants ni propagandistes. Pour maintenir une sorte d'équité dans la répression de l'incivisme, des poursuites furent intentées sur base de l'article 18bis des lois coordonnées sur la nationalité.

Aujourd'hui, cette même équité exige que les possibilités offertes à une catégorie de déchus soient également offertes à l'autre.

Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

1

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

28 MEI 1963.

WETSVOORSTEL

betreffende de herkrijging van de Belgische nationaliteit door sommige ervan vervallen verklaarde personen ingevolge de wet van 30 juli 1934 betreffende de vervallenverklaring van de staat van Belg.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij de wet van 30 maart 1962 werd de besluitwet van 20 juni 1945 opgeheven, en werd de mogelijkheid geboden aan degenen die van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard waren, opnieuw in de nationale gemeenschap te worden opgenomen.

Deze maatregel genoot een gunstig onthaal. Er dient nochtans te worden vastgesteld dat een aantal inwoners van de Oostkantons van de Belgische nationaliteit vervallen zijn verklaard bij toepassing van de wet van 30 juli 1934 (art. 18bis van de gecoördineerde wetten betreffende de nationaliteit) en dat de in 1962 goedgekeurde bepalingen voor hen niet gelden.

In feite is het volgende gebeurd. Bij de besluitwet van 20 juni 1945 werd de vervallenverklaring ingesteld voor de personen die een leidende functie in een door de vijand opgericht organisme hebben waargenomen of actieve propagandisten van de vijand zijn geweest.

Bij nader inzien hebben het Parket van Verviers en het hoofdparket van Luik vastgesteld dat personen die een zware veroordeling hebben ondergaan of die erge fouten hadden gepleegd, niet onder de bepalingen van de besluitwet van 1945 vielen omdat zij noch leiders noch propagandisten zijn geweest. Om een zekere graad van gelijkheid bij de bestraffing van het incivisme te behouden werd strafvervolg ingesteld op grond van artikel 18bis van de gecoördineerde wetten betreffende de nationaliteit.

Billijkheidshalve dienen de thans aan een bepaalde categorie van vervallenverklaarden geboden mogelijkheden ook aan de andere categorieën geboden te worden.

Ziedaar het doel van dit wetsvoorstel.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La personne déchue de la nationalité belge par application de la loi du 30 juillet 1934 concernant la déchéance de la nationalité (art. 18bis des lois coordonnées sur la nationalité) en vertu d'un arrêt de la Cour d'Appel rendu après le 1er janvier 1945 peut demander sa réintégration dans la nationalité belge dans les conditions et selon la procédure fixées par la loi du 30 mars 1962 relative à la déchéance de la nationalité belge résultant de l'arrêté-loi du 20 juin 1945.

Hij die bij toepassing van de wet van 30 juli 1934 (art. 18bis) van de gecoördineerde wetten betreffende de nationaliteit) van de Belgische nationaliteit krachtens een na 1 januari 1945 uitgesproken arrest van het Hof van beroep, vervallen is verklaard, kan om herstel in de Belgische nationaliteit verzoeken onder de voorwaarden en volgens de procedure welke bij de wet van 30 maart 1962 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit ten gevolge van de besluitwet van 20 juni 1945 zijn bepaald.

Si la personne déchue est décédée avant l'entrée en vigueur de la présente loi, la demande peut être introduite, dans les trois mois de cette entrée en vigueur par lettre recommandée à la poste, adressée au Procureur du Roi de Verviers, par son conjoint, ses ascendants au premier degré, ses descendants, ses frères et sœurs.

Art. 2.

Les articles 4, 5 et 6 de la loi du 30 mars 1962 sont applicables aux demandes visées à l'article précédent.

13 mai 1963.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Hij die bij toepassing van de wet van 30 juli 1934 betreffende de vervallenverklaring van de staat van Belg (art. 18bis van de gecoördineerde wetten betreffende de nationaliteit) van de Belgische nationaliteit krachtens een na 1 januari 1945 uitgesproken arrest van het Hof van beroep, vervallen is verklaard, kan om herstel in de Belgische nationaliteit verzoeken onder de voorwaarden en volgens de procedure welke bij de wet van 30 maart 1962 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit ten gevolge van de besluitwet van 20 juni 1945 zijn bepaald.

Is de vervallenverklarde vóór de inwerkingtreding van deze wet overleden, dan kan de aanvraag binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze wet en bij een aan de Procureur van de Koning te Verviers geadresseerde en ter post aangetekende brief ingediend worden door zijn echtgenoot, zijn bloedverwanten in de opgaande lijn in de eerste graad, zijn afstammelingen, zijn broeders en zusters.

Art. 2.

De artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 30 maart 1962 zijn toepasselijk op de in het voorgaande artikel bedoelde aanvragen.

13 mei 1963.

G. SCHYNS,
J. DISCRY,
A. PARISIS.